

Ca-Nostra

* * * ANY PRIMER, NÚM. 52 * * * SETMANARI POPULAR * * * INCA, 19 DE SETEMBRE DE 1903 * * *

EL NOSTRE ESPERIT

Es cosa que mirada d'aprop y sense ni prevencions, causa tristesa a l'ànima y abat el cor: el nostre esperit, l'esperit noble que tant mos distingí segles enrera, l'esperit que tan amunt va enlairar el nostre nom, està agonisant, si no vol que s'afirmi absolutament que ja es mort.

Y no's cregui que al fer aquesta afirmació ho feim in fluïts per prejudicis de cap casta, no; temps fa que veim y observam que la superficialitat, la esterioritat es lo únic que preocupa, lo únic en que's fixen els homos d'avuy en dia. Sens tenir en compte que lo primer qu'ha de fer l'home per esser considerat com a tal, es educar el seu esperit y nodrirlo de les idees que'l dia de demà han de geminar donant vida a les idees propis, la societat actual, y principalment el jovent, dedica exclusivament les seves activitats, les seves energies a lo que's veu d'enfora, a lo que veuen els altres, a lo superficial y exterior repetim una altra volta, deixant que l'esperit muira d'inanició, falt d'aliment ab que nodrirse.

Aquesta es la trista realitat, que pot tocar-se ab les mans a qualsevol hora. Tots los dies se veuen persones y principalment joves en els que volem referirnos exclusivament, qu'ab un bany lleugerissim de cultura donat al seu esperit es presenten exteriorment com si fossen el compendi de la ciencia y s'empenyen en passar y ser regoneguts com a prínceps de l'intellectualisme. El seu sebre aparent es cert que enlluerna però la més petita objecció feta a lo que diuen, l'observació més insignificant a lo que pensen, los desconserta y assusta fent, si's insisteix en l'objecció que'l meravellós castell de la seua sabiduria caiga a terra ab gran soroll deixant el descobert la nuesa del seu esperit en quant a cultura se refereix, mostrant la pobresa de la seua ànima per defensar els qu'anomaven los seus ideals. Y posats en aquesta situació deplorable, vé llavors, necessariament el ridícol y la befa descarada y rahunada dels contraris. Tot, perquè? per no haver educat l'esperit a son degut temps, per no haverlo nodrit cuidadosament quant era l'hora.

Dedicantmos idò amb totes les nostres energies, ja qu'avuy s'es feta necessitat imperiosa, a n-aquesia educació; amb l'estudi continuat, la lectura prudent y escullida y l'observació de la realitat podrem a la volta d'alguns anys formar idees propies que si mos

son negades o discutides, medis no han de mancar per defensaries.

Aquest es l'únic medi de reforçar el nostre esperit debilitat, d'aixecarlo y ferlo reviuere.

AMOR DE MARE

*El dolent fill a la dolenta filla
digué un malí:*

*—Tu ets del meu cel l'estrella que més brilla:
que vols de mi?*

*Te portaré de casa del meu pare
tot un tresor;*

te portaré les joyes de la mare.

—Porta'm son cor.—

*El dolent fill la troba que dormia
ton somniant:*

*el somni dolç que dia y nit somnia
n'es son infant.*

*Obri son pit y amb un coltell arranca
son pobre cor,*

*son cor, que viu, com colometa blanca,
del seu amor.*

*Com llantia d'or portantlo en sa mà dreta,
batre lo sent.*

*—Oh! Qui't sentís, oh cor de ma mareta,
d'amor batent!—*

*Tot caminant, de sa estimada queya
prop del portal,*

y am dolça veu el cor hermós li deya:

—¿Fill: t'has fet mal?—

JACINTO VERDACUER.

LA CANÇÓ DE L'AURENETA

Cantava l'aureneta y passava ab vol lleuger devant el meu balcó. Passava moltes voltes, ja avall, ja amunt, retjant cada vegada la dolcesa de l'immensitat del cel, ont els meus ulls s'hi fitxasen, cercant l'ombra difumada de la quimera qu'anyor.

Y pensava: "L'aureneta qu'ara passa, ¿ont s'en vá? ¿Per que gisca des-i-ara? ¿Ont arriba, ab lo seu vol? ¿Per qu'es negra, tota negra? ¿Sent tristesa o alegria, si tal volta sap sentir?"

L'aureneta va llegir mon pensament. Y aturant la seva volada me va dir de sobre un fil del telegraf, qu'atravessa el meu carré:

«Jo som l'aureneta que vench a eixa terra

quant torna l'estiu, quant son verts els arbres, quant la mar es blava, quant el cel somriu. Sens mi es deserta l'hermosa natura ont tot es dolçor. Sens mi es massa pura la volta blavosa..... Jo som tot negror. Si me miren els homos al passar lleugera, si me senten giscar, dins son cor anyoren sentir esperances y tornen aymar, y frueixen, gelosos, la veu armoniosa del primer amor, quant puja a l'altura, y els volta de gloria y els umpl de claror.

Cantau, qu'es l'estiu. Cantau, tot somriu, per tot hi ha flors. No tengueu tristesa, que fugen les penes, que fugen els plors.

Venim d'una terra de somriure etern, de vida y de llum; ont els arbres creixen luxurants, y esclaten ab flors y perfum: ont, de massa vida los cors s'entreteixen dins vibrant ambient; ont els homos moren sens tenir tristesa, ont el cor no sent.

Y aquí.... Alegries, somriures y ditxes brillen fulgurants, perque moltes voltes les ànimes senten esllaugiments sants, tristeses, angunies, qu'amb ombres fan belles les hores d'amor, la pau anyorada, una veu de ensomni, uns ulls tot dolçor....

Per això, negroses, venim a eixa terra, qu'es etern cantar. Per això ardites, anam falagueres per damunt el mar a fruit l'aroma de la vostra essencia qu'ens fé els cors cadius, sens pòr a les ones que branden horribles, los vaixells altius.

Y veim la niá inmensa que brilla esplendent quant la besa el sol; la mar que murmura tonades de gloria, d'amor y consol. ¡La mar! Com es dolça ai dirnos que sempre ens estimará. Mes la mar es falsa, y té abiny sens fita y es trista la mar.

A voltes, ferestes s'enlairen les ombres: pareix que tot mor..... La tempesta horrible... la platje llunyana.... Llavors tenim pòr. Els giscos assonen..... les ones bramulen..... udo len els trons..... els nuvols son negres onetjen dins l'aire, d'infern tetríchs sons.

Mes passen els nuvols; les negrors s'esfumen y el cel ja somriu; sorgeix esplendent d'eixa illa daurada lo roquissá altiu.... Y, sols sentim gloria, y els cants amb qu'ens crida la perduda amor. Sols veim flors qu'embaumen, sols sentim canturies, sols fruim dolçor.

Cantau, qu'es l'estiu. Cantau, tot somriu, per tot hi ha flors. No tengueu tristesa, que fugen les penes que fugen els plors.

MAXIMILIA

AGRORS DE L'ART

¡Ere un artista!...

Adelarat caminava'l dia de que vos parlo, em la capsa dels colors a una mà, y la tela a l'altre.

Feia un sol qu'estaballava les testes, empró ell cá!... ni'l sentia. Amb els ulls immensament sortits y la boca entre-oberta, no pensave més qu'amb el quadre que pintaria aquella tarde.

Ben segur que a dintre sen l'acaronava'l pensament de qué aquell'obra, fora la que li daría el relleu necessari per esser conegut del món. Per esser estimat... comprès... qui sab?

Quant passà per aprop meu, ni tant sols me vegè. Jo vaig respectarne'l seu mudisme caminant radera d'ell per veure'l treballar sense qu'ho sapiguès.

El lloch escullit, era esplèndit, majestuós!

A una part hi havia una grossa mola, qu'aturava a les desentrenades onades, obligant-les a entrar sense remor, silenciosament, a una petita cala que Natura formava. Al fons, si aixecava un bosch que migrat de baix, anava enrobustintse tan com més amunt se feia, brillant a la llum del sol. Y a l'altre part, hi havia un'alegre masia tota curulla de verdes flors, que completava'l quadre.

L'artista prengué lloc en una plana roca, començant el treball febossament. Son pincell marcava les tonalitats rapidament, y l'artista fruía dels desitjat moment de l'inspiració.

Jo me'l contemplava ficsament, y sentia un respecte may sentit envers l'artista. Ell... treballava.

* *

Tot d'un plegat s'enfosquí. Una broma negra s'atensava rapidament. Llavors, començà'l neguit.

L'artista'm més febre qu'antes, treballava. Faltaven ja poques pincellades, y volia acabar-lo. Era precís. L'endemà ja potser no li agradaria el paratje escullit, per l'obra que l'havia de fer mestre!

Comença per caurer qualche gota, y'l pintor non feu cabal. Demprés, caigueren més seguides. La febre artística s'imposava. ¡Faltaven tan poques pincellades... que, verdaerament era llástima no acabar-lo.

L'aigua aná caiguent cada cop més forta, y, barretjantse amb els tons escampats sobre la tela mestra, desfè l'obra del artista en pocs moments.

Desesperat, al veurers vençut per la tempesta, tirá furiós la paleta y'ls pincells. Tristemement deixá el lloc, sens fer esment de l'aigua que queya, ni de lo qu'abandonava. Amb el cap baix y'l cabell esbuiat, s'entorná cap a Ciutat.

Jo que pensant amb ell tampoc me sentia l'humitat de l'esquena, vaig acostarme a la tela, y recullint tots sos útils, pausadament vaig seguir-lo fins a llur casa.

* *

¡Quina llástima!... Un poc més que trigui a plourer, y estava'l quadre llest!

L'artista estrenyentme la mà efusivament, quant vaig darli sa capsa de colors, me digué

emocionat.—Ja ho veus amic! L'Art també té ses agrors... y, plorá silenciosament.

ANTONI OLIART LLACH.

DEU

*Ay mare, la meya mare
digueumho si ho podeu di,
si'l món no era avans com are,
¿qué hi havia avans de mi?*

*—Fill meu, vina que a la cara
vull dexarhi un dols petó:
fill meu, sens mare ni pare
no vé al món cap infantó.*

*Avans, doncs, que al món vinguessis
ja hi erem ton pare y jo.*

*—¿Y abans?—¡Ay, si ho sapiguessis!
No'n parlis, que'm fá tristó.*

*—Ay mare, ja tanco'ls llavis
que no vull pás que ploreu.*

*—No es pás que'm causis agravis,
ja t'ho diré, ja, fill meu:*

*Preguntant se fán los sabís,
per xò ton parlar me plau,
avans, doncs, hi haguè'ls teus avis,
que al cel tingan santa pau.*

*—¿Y avans?—Dels avis los pares,
tots ells del recort més sant.*

*—¿Y avans?—Los pares dels pares,
y axis sempre anant pujant.*

*Fill meu ben enlaire, enlaire
ben lluny, ben lluny!—¿Fins a quan?
¿Mareta, hem de pujar gaire?*

*—Fins á trová'l ser més gran.
Que a ningú deu la existencia,
ans es de tot criador,
un ser de infinita essencia...*

*¿Y's diu?...—Déu nostre Senyor.
J. SOLER BIEL, E.*

HERMOSO PROYECTO

Merece este calificativo el que se propone realizar la *Asociación Nacional de la Buena Prensa*.

En torno del Pilar bendito de la Emperatriz del cielo se congregarán del 21 al 24 de Septiembre en grandiosa Asamblea los católicos españoles.

Nadie que de tal se precie puede mirarla con indiferencia.

La prensa impía es el baluarte del liberalismo y hay que hacerle frente, creando una prensa católica pujante y aguerrida.

Este fin persigue la Asamblea de Zaragoza; empresa árdua y llena de dificultades, pero realizable.

Los católicos pueden cooperar á ella, poniendo en práctica el hermoso proyecto de la Junta Central de Sevilla; á saber, *celebrando un triduo en honor de la Santísima Trinidad, durante los días que tenga lugar la Asamblea, para impetrar las luces necesarias á los asambleístas á fin de que su labor tenga el caracter práctico que todos anhelamos*.

El original de dicho triduo, compuesto *ex profeso*, lo envía gratis, por encargo de la Junta, el Centro Sacerdotal de Propaganda del Seminario de Sevilla, á cuantos párrocos y comunidades religiosas lo soliciten.

Las demás personas que deseen adquirirlo,

diríjense á la Librería de San José, de la misma ciudad, calle Francos, 30 (Sevilla).

Todos los católicos deben esforzarse y aprontar su concurso para que no quede un pueblo donde el triduo no se celebre, y si otra cosa no les es dado, procuren hacerlo privadamente, buscando algunas personas que les acompañen en tan santa obra.

Del Veinat

OBERTURA D'UN CÍRCOL D'OBRERS A MANCOR

A n-el Círcol Catòlic d'Obrers de Mancor, diumenje passat tengué lloc la anunciada vetlada. Molt de temps abans ja estava plena a vessar, l'ampla Casa social, fent impossible l'entrada, tanta curolla despertá la nova funció, pels mancorins, que s'anava a celebrar.

Formaren la presidencia el Rector de Seuva D. Juan Vert, el President D. Antoni Canals, el Vicari de Caymari Mossen Santandreu, Mossen Miquel Llinás y altres distingits senyors d'aquella població.

Comensá el dit Sr. Llinás d'Inca, ab un acertat discurs, en que aplaná tres fins que aquesta casta de societats solen tenir: el religiós, l'econòmic y el recreatiu.

Lletgirem poesíes y treballs literaris els socis del Círcol d'Obrers d'Inca, D. Joseph Oliver, D. Jaume Estrany, D. Miquel Durán y D. Marián Aguiló. El mestre de Seuva D. Antoni Gelabert recitá dues delicades composicions de la seua inspirada mussa. Alguns nins de la escola que té establerta la societat declamaren en molta gracia algunes composicions.

Entrepoblats en los treballs literaris formaren les delicies del públic algunes pessas de piano a quatre mans ecsecutades per Mossen Sastre y Mossen Mir, y el Grafonom del distingit Senyor de Sa Bisbal D. Juan Muntaner.

Tots els números foren aplaudits amb entusiasme.

Resumí l'acte el Rector de Seuva D. Juan Vert, animant als socis a seguir'avant pel camí de la virtut, de l'economía y de l'expansió Santa que proporcionaría al poble la novella societat catòlica, si secundaven les iniciatives del Sr. Vicari Moss. Juan Femenia, ánima d'aquell moviment.

Finalment el Sr. Vicari doná les gracias a tots els qui havien pres part activa en la festa que tant hermosa havia sortida.

Per nostra part mos resta fer constar que l'obertura solemne d'aquesta societat sols fonc una manifestació de la seua vitalitat naixent, puis que fa temps qu'existeix tenguent establert el socós mutuo, amb metje y oscola aduirna y noturna que tot el temps de las vocacions l'ha rengentada el Seminarista D. Llorens Martorell molt entusiasta per aquesta classe d'obres socials.

De Llorito

—Diumenje passat 13, del corrent, en motiu de celebrar la seva festa onomástica la simpática y distingida senyoreta donya María Gomila, va tenir lloc una íntima reu-

nió en la possessió "Son Bauló," propietat del pare de l'esmentada senyoreta, D. Llorens.

Se recitaren poesies d'en Nuñez de Arce Zorrilla, Manuel del Palacio, Campo amor, Costa y Llobera etc. acte seguit ball al estil del país, essent la nota culminant de aquesta reunió s'ajust y afinació ab que la Srta D.ª Julia Bagur va interpretar diferents cants teatrals amb acompanyament de piano per la senyoreta a quin honor se celebrava dita vetlada.

Entre els cants que mereixen mencionar hey ha la "Oración de una Virgen," "La Gitaniella," "Vals Mercedes," "Carta de una Gitana," y "Cabezudos," y los Couplets de la Gitita Blanca en lletra original de D.ª Concepción Llodrá de Gomila.

Entre les persones que hey assistiren verem al Sr Alcalde, D. Pere Vidal, D.ª Isabel Capó, D.ª Margalida Tomás, viuda de Rosselló, D. Andreu Amengual, D. Juan Picornell, familia Bagur, y altres que sentim no recordar.

—Es preu del bessó enguany no es molt satisfactori per parts dels venedós, essent aixó la causa de que molts el guárdiguen per ocasions més favorables.—

—Es llastimós s'estat en que se troban alguns carrerons d'aquest vecindari suposat que n'hi ha alguns que si hey caya un infant no'l trobariem.

Cridam s'atenció del qui corresponga, ja que no escolta els avisos que dona l'estimat periòdic mensual anomenat SINIUM.

Corresponsal.

Llorito 15 Setembre 1908.

PUBLICACIONES REBUDES

Estatutos para el Pósito de Nueva Creación del Círculo de Obreros Católicos de Lluchmajor.—Van precedits d'una explicació de lo qu'eren abans els antics Pòsits y de la transformació sufrida per la Lley de 23 de Janer de 1906 que'ls ha convertits en veres caxes rurals, fent constar, per inteligencia de propis y estranys, la suma facilitat amb qu'han obtengut l'aprovació dels seus Estatuts; y l'agraïment que tenen els de Lluchmajor a la Delegació Regia, per haverlos enviat 5.000 pessetes com a capital inicial de dita associació de dit reglament.

A vista d'uns Estatuts de Pòsits de nova Creació enviats per la Central de Madrid, veim qu'els de Lluchmajor han sufrides prou modificacions segons la necessitat o conveniencia local, y a n'això deu referirse quant consigna la facilitat obtenguda en l'aprovació de dit reglament.

Les dues associacions, el Círcol d'Obrers catòlics y el Pòsit ocupen una meteixa casa social y els seus socis tenen iguals drets a les obres de beneficencia realisades en societat.

Felicitem als catòlics socials de Lluchmajor, per la seua meritoria labor en favor dels pobres y obrers.

Y ja qu'en parlam d'aquest assunte, volem consignar, perque arribi la notícia a tots els qui s'interessen pel benestar del pobre, que si a Inca se volia establir una caixa com

la de Lluchmajor, també poren contar amb un bon capital inicial per investir a tant meritoria obra, puis, hem rebuda una carta de la Delegació Regia de Pòsits, fentmos els oferriments que tan bellament han sabut aprofitar els de Lluchmajor, però aquí l'idea no ha trobat entusiastes entre les persones amb que n'hem parlat.

Lluch.—Alguns antics *blauets* fentse èco de la Pastoral que nostro estimat Bisbe ha publicada convidant a Mallorca entera a celebrar dignament el XXV aniversari de la Coronació Pontificia, plens de fé y entusiasme, han treta a llum tant acertada publicació, per atreure cap a Lluch els mallorquins y seguir punt per punt el moviment piados de tot quant se fassi durant l'any de preparació a les extraordinaris solemnitats que's celebrarán pel vinent Agost.

Noves d'Inca

—Nostres subscriptors d'Inca han rebut per nostres repartidors la nova publicació LLUCH, que ve a preparar les grans festes del vinticinquè aniversari de la Coronació Pontificia de N. S. de Lluch.

La colecció constará de 25 números y total vendrá una pesseta, y encara si després d'haver pagats els gastos d'impressió sobra res, se destinará a les obres prejectades en Lluch.

Nostres abonats que no volguessen seguir en LLUCH, fassen favor d'avisar el repartidor com també les persones que no l'han rebut y s'hi volen suscriure passin per aquesta Administració y serán servides a l'acte.

—Hem visitat l'Esposició de Pintura de D. Bartomeu Payeras, aont hem delitat la vista amb los hermosos cuadros que té esposats.

A més de les seues pintures que de cada día les trobam més altes de gust, té la representació de cuadros de la Casa Gomez de Barcelona, que son lo més ben dexats, haventhi en alguns, hermoses ilusions en les perspectives que representen de la Natura.

Les dona a preus baratíssims.

—L'amic D. Joseph Aguiló acaba de sufrir una dolorosa operació a la gargamella. Celebream el resultat satisfactori qu'ha tengut y feim vots pe'l seu complet restabliment.

—Diumeuge passat horabaixa mos dexá per l'altre vida, D. Bartomeu Beltrán germá de Mossen Pere Joan, Rector de San Domingo. Deu li don el descans etern a n-el repòs dels justs, y agombol la seua esposa D.ª Maria Fiol, sos pares, l'amic sacerdot y demés familia, y que molts anys puguen pregar per la seua animeta.

—Aquesta setmana, es cap-vespres, les tropes del Retgiment d'Inca han fet exercicis d'instrucció práctica en la plassa d'Orient.

—Dilluns prop-venient un dels dos batallons del metex Retgiment qu'están de guarnició aquí, será rellevat pel qu'are residex a Palma. De modo que se seguex la costum d'anys anteriors.

—Sabem que algunes persones de bona voluntat estudién la organisació de les caxes rurals amb el fi de fundarne una a Inca.

Molt celebrariem que la cosa passás avant:

—Nostre estimadíssim amic y colaborador, D. Miquel Ferrá s'es despedit de nosaltres per Barcelona aont passará una temporadeta.

—D. Antoni Homar y Batle mos fa sebre qu'ha fundada a n-el Pont d'Inca, Plaça de l'Iglesia, una Academia de 1.ª y 2.ª ensenyansa, baix el titol de *Escuela Agricola-Comercial*. Además de la 1.ª ensenyansa completa, preparació pera'l ingrés al Institut y Escola superior de Comers, idiomes y clases de adorno, aquesta Academia se dedica a l'ensenyansa de les assignatures del Batxillerat y Escola de Comers pels alumnes que vulguen fer lliurament els seus estudis.

S'admeten estejns, pensionistes y mitx-pensionistes a preus relativament mòdics.

—També hem rebut un projecte del col·legi del dolcíssim Nom de Jesus dirigit pels Pares Agustins de Palma, per l'obertura de curs.

Es un centre d'instrucció que gosa de molta fama pels brillants resultats en los examens oficials obtenguts pels seus alumnes.

—Ahir tengueren la satisfacció de saludar y conversar llargament amb el cultíssim P. Fra. Francisco de Barbens Caputxí y amb D. Juan Martí Matlleu, radactor de *El Diario de Barcelona*, que fan un viatge de recrey per les illes Balears per descansar de ses respectives tasques intellectuals.

Celebream que los haja agradades les bel·leses de nostra Roqueta.

BOLLETÍ COMERCIAL

Preus que retgiren dijous passat:

		pessetes
Bessó.	el quintá de 0000 a	70'00
Blat novell.	la cortera de 17'00 a	17'50
Xeixa id.	id. de 17'00 a	17'50
Ordi mallorquí.	id. de 09'50 a	10'50
Ordi foraster.	id. a	09'75
Sivada.	id. a	08'50
Ídem forastera.	id. a	06'50
Faves cuitores.	id. a	20'00
Ídem ordinaries.	id. a	17'00
Ídem pel bestia.	id. a	16'00
Blat de les Indies	id. a	19'00
Ciurons.	id. a	22'00
Fesols.	id. a	31'00
Monjetes de confit	id. a	50'00
Ídem blanques.	id. a	40'00
Figues seques	id. a	06'23
Safrá	s'unsa a	02'75
Gallines	sa tersa a	00'00
Ous	dotzena a	00'00
Patates.	el quintá a	00'00

AQUEST SETMANARI SE PUBLICA AB CENSURA ECLESIAS-TICA.

En aquesta imprenta se necessita un atlot que sabia un poc de lletra y sia viu com una centella.

Escapulons

CANTEN PAPERS...

L'Obra de la Propagació de la Fé, al donar compte y raó dels ingressos del any 1907 y comparantlos ab els del any anterior, suministra al lector piados un bon consol y al homo reflexiu un punt de meditació. Al 1906 pujaren els ingressos d'aquesta Obra a 6.403.958 francs; en 1907 arriben a 6.644.397. Hi há, doncs, un augment de 240.439 francs a favor del últim any. N'hi ha per alabar a la Divina bondat de ont devalla tota dádiva bona y tot dó perfet, qu'es la que fa brotar del sí de l'Iglesia els ardors del apostolat y la generositat dels feels.

La vella Europa atormentada arreu per la lluyta religiosa y ab tantes necessitats com a de atendre, contribueix d'una manera principal a l'Obra del Apostolat, y França, la víctima avuy preferida del cessarisme jacobi, robada y saquejada en sos bens materials, oprimida per la tirania gubernamental, que ab prou feynes la deixa respirar, no ha perdut encara ni's vol deixar pendre el lloch d'honor y la primacia en aquesta creuada eminentment católica.

Y Espanya quin paper hi representa? No cap mal paper, tenint en compte totes les circumstancies. Vitoria bisbat rich de fé y de diner, s'en porta la palma ab son donatiu de 41.094 franchs. Vé després Barcelona, ab 32.318, Madrit, ab 20.784 y Mallorca ab 13.614.

A la suma tota 183.973 corresponent a Espanya, contribueix Catalunya, contantli Mallorca y Menorca, ab 50. 998.

L'AIGUA SALADA DESTRUCTORA DEL MILDIU

Retallém d'una revista estrangera:
<Tothóm sab que fins avuy dia se procurava curar la vinya de les malalties criptogámiques (mildiu, oidium, etc), regant els ceps ab sulfat de coure o ab dissolucions cúpriques. Mes la casualitat acaba de posar á má dels viticultors un nou remey poch costós.

Un petit rentista de l'Abergement les Seurre, regava ab aigua salada alguns rosers carregats de puegó. Aprop d'aqueixos rosers s'hi trobava una parra quins reims, atacats pel mildiu, reberen també algunes ducxes d'aigua salada. Quina no fou l'estupefacció de l'agricultor quant l'endemá al matí anant a examinar el resultat de l'operació, va observar que ab el puegó dels seus rosers, el plumisol blanquinós que recubria els seus raimis havia desaparegut.

Un vehí, després dos, després tres, quatre, etc., foren informats del descobriment. Tothom en quedá extranyat y com a conclusió en tot el poblal de l'Abergement, el mildew fou combatut pel nou procediment.

A Bragny sur saone y en tot el cantó de Verdun sur le Deubs, aont el fet fou conegut alguns dies més tart, feren lo meteix. Els resultats foren immediats y donaren la més completa satisfacció.

La sal de cuina corrent dona grans y inmi-

nents serveys a la viticultura.

La dossis que deu emplearse es de dos kilos per cent litres de aigua. Se serveix del pulverisador pera regar.

Es necessari tenir cuidado de mullar abundantment els raimis, tot evitant de regar massa les fulles, que degut a la dossis de exagerada aigua salada se recremarien.

D. G.

NUEVO DICCIONARIO ENCICLOPÉDICO

El Sr. Calleja, que es un editor de los que publican en espanya más importantes obras, armonizando prodigiosamente su escaso coste con su mérito ó utilidad, y que con sus colecciones de novelas morales y de obras didácticas por manera tan poderosa contraresta la producció de obras nocivas, aho-el ha publicado este Diccionario, que tiene carácter de enciclopédico.

Comprende doble número de voces que el de la Academia (casi integro el gran Diccionario del doctor Rodríguez Navas); tiene 1.700 páginas con diez millones de letras, miles de grabados, cientos de láminas enciclopédicas, cientos de mapas, de retratos y cuadros en colores, formando un grueso volumen en octavo mayor, lujosamente impreso y sólidamente encuadrado en tela inglesa con planchas á volante, y sólo cuesta el precio inver-simil de ocho pesetas.

De la «Gaceta de Mallorca»

AQUEST DICCIONARI SE TROBA VENAL EN NOSTRA LLIBRERIA, MALLORCA, 1, INCA.

ALMACENES SAN JOSÉ

DE

Ignacio Figuerola

BRONDO 7-9-11 ESQUINO BORNE

LENCERÍA, LANERÍA, GÉNEROS DE PUNTO, BISUTERÍA, NOVEDADES
SASTRERÍA Y CAMISERÍA

LA CASA MEJOR SURTIDA, LA MÁS BARATA.

PRECIO FIJO

Casa venal.

N'HI HA UNA MOLT GRAN EN EL CARRER DE MALLORCA, CONFRONTANT A DOS CARRERS.

EN AQUESTA IMPRENTA NE DONARAN RAÓ.

Reducció de Kilos a arroves

LLIURES Y UNSES al estil de Mallorca pel malograt en BARTOMEU RAMIS (al cel sia)

Plaguetes poden contá en tenir barrina closa y el qui les vulga comprá el quatre per cent dará pesant amb romana grossa.

Se venen: carrer de Mallorca, 1, Inca.

Recomenam a n-els nostres amichs y suscriptors l'extens y variat assolit en tota classe d'articles para SENYORA que acaba de rebre per aquesta primavera y temporada d'ivern,

LAS MONJAS

Aquesta casa conte també una gran existencia de ROBA BLANCA de fil y cotó totes amplaries, CATIFES, LLENSOLS, TOVALLOLES, FLESADES, COBRELLITS, MANTALARIES BANOVES de color y blanques.

Els articles NEGRES d'aquesta casa no's tornen may lletjos, son garantits.

Casa de confiança que ven a preus molt reduits.

LAS MONJAS

Carlos Alabern.

PALMA MALLORCA

Imprenta de Ca-Nostra

BON GUST * ECONOMIA * PRONTITUT
en tota mena de treballs

Inca—Mallorca 1 y 16—Inca.

HISTORIA GENERAL D'ESpanyA.

Trenta toms a pesseta cada un—Enquadernat a mitja pasta a 1'50 pess.—S'en han publicats setze.

En aquesta Llibreria s'hi suscriu y n'hi ha existencies: C. Mallorca, 1, Inca.

MOUËL FERRAGUT

En son taller de fusteria se fabrica tota classe de mobles desde els més econòmics fins als més valuosos y artístics.

CONTRUCCIÓ EN OBRES Y EDIFICIS
Carrer de Mallorca, 64, INCA.

CA-NOSTRA

SETMANARI POPULAR.

Preu de suscripció

Un trimestre, una pesseta per tot Espanya y doble a l'extranger.

Els obrers que nos ho demanin tendrán la suscripció per 20 céntims mensuals, 2'40 l'any.

S'en troben per vendre en els kioscos de Cort y del Carril, de Palma.

A les persones que, per fer propaganda, volguessen una regular cantitat d'exemplars, a preus convencionals.

Redacció, administració e imprenta: carrer de Mallorca, 1, Inca.